

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhados petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszöri- nél 3 kr. Kincstáriilleték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Szerkesztői iroda: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.	Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékek együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Keretik az igaztási díjakat az igaztásmányokkal együtt legfőbb- szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és igaztási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, július 12-én.

— a. A férfi és női kézműipar országos, társadalmi és családi fontosságáról és hasznosságáról annyi meggyőző eszmék és érvek tételtek már közzé könyvekben, röpiratokban és hirlapokban, hogy azokat részletesebben illusztrálni, papír, ténta és idő pazarlás lenne. — Általánosságban legyen szabad mégis annyit megemlítenünk, hogy a kézműiparnak okos és célszerű előmozdítása által jelentékenyen gyarapodik a munkásság, fokozódik az érték, s lendületet nyer sok olyan termelési ág, melyet eddig drágább vagy kevésbé hivatott munkások nem eléggé tökéletes anyaggal, s nem teljesen megfelelő téren műveltek.

Ha Zichy Jenő gróf eléggé nem méltányolható magas szándékú és tekintetben nem talált is mindenütt egyformán kedvező termő talajra, megalkotó azt az országos érdekeltiséget, a mely nélkül bár mely üdvös eszmét megérlelni és eredményre juttatni, lehetetlen.

Hagyományos szalmatűzünk itt-ott e téren se tagadta meg magát, de általában véve, az e téren mozgalom, oly eredményeket is tüntetett fel, melyek az ügy prosperálását illetőleg, szebb reményekre jogosítanak.

Mint minden üdvös eszme pártolója és felkarolója, Torontálmege se késett az országos elismerésben részesült üdvös eszmét magáévá tenni s kebelében egy háziipar pártoló egyesület megalakításával azon mozgalmat megindítani, mely a szükséges szellemi és anyagi támogatás biztosítása mellett az ügyet az óhajtott célhoz juttathatja.

A számok azonban, melyeket ezennel bemutatunk, nálunk is igazolták azon eléggé kedvezőlen tapasztalást, hogy az ügy felkarolása és pártolása nagyobb hévvel kezdetelt meg mint folytatott és hogy talán éppen azok, a kiknek szellemi és anyagi kedvezőbb helyzetüknél fogva hivatásuk lett volna, ernyedetlen

buzgalmat fejteni ki, érdekeltségükkel alább szálltak. Tizenhat alapítótag 850 ftal, 113 négy frtos évdíjas 400, 183 pártoló tag 568 ftal nem oylan számok, melyekkel egy ilyen ternagyságu és népszerűség számú megye dicsekedhetnék.

Mi azonban hajlandók vagyunk ezen indolentiát azon kedvezőellen és elemi csapások által még sanyarubbá tett évek behatásának tulajdonítani, melyek nem csak az adakozási kedvet és ügybuzgalmat, hanem a képességet is megszüntették.

Azt sem tagadhatjuk azonban, hogy főleg az intelligens osztály, a módosabb közbirtokosok, kereskedők és iparosok kevesebbet járultak az üdvös eszme megvalósításához mint a mennyivel járulniok lehetett és kellett volna.

Minő tökével rendelkeznek a házi kézmű ipar felvirágoztatására már ma is, ha e megye kétszáz s néhány községe egyenkint s a fennebb említettek nagyobb számmal az alapító, rendes évi fizető, vagy pártoló tagok sorába léptek volna.

Isten kegyelméből azonban ez év, a gabona és konyha vetemények termelése tekintetében, oly fényes eredményt látszik biztosítani, hogy a mit a házi kézmű ipar érdekében eddig mulasztottunk, egyszerűen és buzgalom mellett mihamarabb helyre pótolhatjuk.

Mint országos érdekű ügyre hívjuk fel különösen az intelligencia figyelmét és pártfogását. Helyi viszonyaink szinte kedvezőbbekké válván, Nagy-Beeskerek városának, mint a székhely intelligenciájának képviselőit hívjuk fel első sorban azon közönbőség elhagyására, melyet eddigél ez ügy körül tanusított, bizton remélve, hogy őket a vidék jobbjai az ügy javára való megnyerés és adakozás terén csakhamar követni fogják, és eredményt biztosítanak azon üdvös eszmének, a mely a nemzetgazdasági érték emelésére van hivatva.

Ha a közönbőség érdekeltége és párt-

foglalása alapján anyagilag is tágasabb tér lesz biztosítva, könnyebb lesz azon esz-
közökről is gondoskodni, melyek által a házi kézműipar fejlesztését és jövedelme-
zöbbé tételét előmozdíthatjuk.

Időszerűnek tartjuk a megfigyelendők röviden már e cikkünkben is jelezni:

Minő kézműiparágak azok, melyekkel az e megyebeli nép foglalkozik?

Minő anyagok és kelmék, melyeket rendszeren feldolgoznak?

Minő műszereket használnak és alkalmaznak?

A kész munkát miképen használják fel, minő uton és mily módon értékesítik?

Melyek azon factorok, melyek a kész munka értékesítését megkönnyítik?

Mindjárt az első pontnál figyelmeztetni kellene az illetőket azon iparágakra, melyekkel nem foglalkoznak, de melyek könnyen betanulhatók, s melyekhez az anyagok vagy kelmék egyik vagy másik vidéken könnyebben beszerezhetők.

Az anyagok és kelmék megválasztására nézve is beoktathatók, hogy jóság és tartósság tekintetében más vidékbeli hason készítményekkel a versenyt kiállhassák.

Lehetővé tenni részökre oly műszereket beszerzését, melyek által nem csak a munkaidőben nyerne, hanem izlésesebb és jobb munkát is állíthatnak elő.

Megismertetni mindazon szükségletekkel, melyek fedezésére a kész munka alkalmazható, s melyet e szerint nem ritkán kétszeresen értékesíthetnek.

Megismertetni a helyekkel, a hol munkájokra nézve jó piacra találhatnak, a módokat, melyek által azoknak kelendőseget biztosítanak, s az alkalmas helyre szállítást a legjutányosabban eszközölhetik.

Olyan megyében, hol egyedül a kézműipar biztosítja számtalan család megélhetését és fentarthatását, vitális kérdés annak előmozdítása és fejlesztése.

Isten ne adja, de jöhetnek ismét évek,

mikor a föld megtagadja áldásos szolgálatát, s a mikor a szegény nép azon jövedelemre lesz szorítva, melyet házi iparával biztosíthatott.

Mi az üdvös cél elérésére nem egyesektől sokat, hanem sokaktól keveset követelünk, mert ha egyenkint is, de sokan csekélyebb anyagi támogatással járulandanak is a szükséges töké megteremtéséhez, oly sommát hozhatunk össze, melylyel az üdvös munkálkodást nem csak megkezdhetjük, hanem sikeresen be is végezhetjük.

Adde parum modico, magnum comulabis acervum.

Csak jó ügy, csak szent cél lehet az, hol az ész és szív szövetkezten annak előmozdításában és célhoz juttatásában közreműködést és buzgalmat tanácsolnak.

Ha megkérdezték a magatokét, mi előre is örülhetünk az eredménynek!

Alispáni évi jelentés.

(Folytatás.)
A megyei bizottság és tisztikar kebelében előfordult változások. Tiszteletbeli kinevezések.

Törvényhatóságunk buzgó tagjainak sorában fajtalmas hézagot ütött a halál. Az elköltöztek között az első helyet beodrai Karatsonyi Ferenc emlékének szenteltem, ki megyénk és közeletünk egyik legkiválóbb, közszeretlet és becsülésnek örvendő férja volt. Benne a haza egy hű fiát, — törvényhatóságunk egy lelkes tagot, barátait a legjobb barátot vesztették el. Egy a szó nemes értelmében vett férjval lettünk szegényebbek, ki bölcs belátása, higgadsága, józan gondolkodása, igazságszeretete, nyílt és férfias fellépése és aldozatközsége által nemcsak a törvényhozás és megyénk terneiben mozditá elő a hon jólétét, de nemes példájával nagy cselekedni lelkességet és cselekedni tanított. Emlékét s elhunyt fölötti fájdalmát a megye jegyzőkönyvileg örökölte meg, miután koporsójára koszorút tétetett.

Az év halottai között van Szávitcs Döme, köz- és váltóügyvéd és a közigazgatási bizottság tagja, az elhunyt egyike volt közeletünk ismert alakjainak, ki a közügyek terén

TÁRCZA

Oh weh!
(Emlékezés a cirksura.)

Ezelőtt mintegy öt évvel, július hónap egy forró vasárnapján E*** falucskában, a „fekete sas” című vendéglő tágas udvarát tömve volt mindkét-nembeli közönbeggel. A véletlen épen e falucskában marasztalván e nagy napon, én sem akartam jobb lenni a nagyobb számmal, felkerestem a nevezett vendégfogadót, legkisebb gondolkodás nélkül befizettem a 20 ezust krajczár bemeneti díjt, s a falucska honoratiorai között a kellő helyet elfoglaltam. Körültem minden arc derült volt, egyetlen vastag piros posztás mézáros sőhajtozott, szánó pillanatokat vetve domboru basacskaájára, mely szük inexpressibleje miatt valahányszor mosolygott, mindannyiszor éles fájdalomak éreztetett. Egy boros arc azonban annyi derű közepette észrevétlenül észszelt el, mint szokott elenyészni észszrevétlenül egyetlen nyomtatási hiba, valamely tízéves regényben.

Az udvar közepén Pikolomini, a halhatatlan költőnőcske társasága működött.

Pikolomini mint világpolgár nem volt nevezetes ember, de mint maestro Pikolomini, mint költőnőcske, épenugy megnevezette a provinciális mezővárosokat és falukat, mint maestro Sesal hindu a mennyi birodalmat.

Szeretetre méltó oldalai közé tartozott Pikolomininek, hogy a termékeket épen úgy szerette mint a készpénzt, s minthogy társasága öt tagból állott, tíz darab tojásért épen úgy beeresztelte a vendégfogadók udvarába a költőnőcskét nézni szeretőket, mint beeresztette egy tyukért, egy libáért, egy ruczáért, két csirkéért, vagy 8 garasért; kik egy huszart fizettek, azokat rendkívül megbecsülte a maestro, azok egy ölnyivel közelebb ülhetek a spectaculumhoz, s azokkal nyájas pillantásokat váltott, nemcsak signora Pikolomini, hanem még a fekete szemű Pokolomini Marianna kisasszony is.

Pikolomini Marianna lehetett mintegy 22 éves, sokat élvezett, keveset evett, nagyot

hallott és kicsit látott, száraz volt mint a keszeg, lábszárai mégis gömbölyűek valának. Pikolomini Marianna jól tudta, hogy művésznő szerencsét csak gömbölyű lábszárakkal lehet. Kacsintásai nem csak művészi, hanem igézők is valának, csakhogy a provincia azokat ritkán bírta, vagy akarta méltányolni.

A Signora 45 évet számlált, (magától halottam a maestrótól) ritkán mosolygott, s akkor is többnyire csak tizedes és örmesterekre. A maestro rendszeren elfordítá tekintetét, midőn szeretett neje tánczolt. Hiába! midőn az ember harmincz évig lát valakit tánczolni, nem csoda ha megunja.

A bajzso signor Statura valaha igen mulatságos egyén lehetett, mióta azonban jobb lábát kitérte, csak szelidebb evolutiókkal mulattatja a közönbéséget, s főleg a hegyes caminola forgatásában tanusított ügyességét.

A kis Diavolletto a maestro állítása szerint különösen szerette az éretlen gyümölcsöt, s talán azért nézett ki az isten által oly zölden mint valami éretlen barack, tizenhat éves létére nem volt magasabb egy hét éves gyermeknél, vékony négyzetleges karjaiban alig bírta a súlygyező rudat emelni, szeméi verekek valának a gyakori sirástól; e szerencsétlen gyermeket szülei is úgy tekinték mint idegen cselédet, gyakrabban kapott verést mint eledelt, s alkalmasint csak azért nem halt meg, mert halála nagy hiányosságot okozott volna a társaságban. Az ilyen karakterek megbecsülhetlenek.

Maestro Pikolomini volt feje a társaságnak, de nem csak feje, hanem gymra, mindene. Ő gondolkodott s ő evett legtöbbet. Ő legmerészebb evolutiókban adott életet a művészet ezen genréjének, ő hirdett tanítványai volt a grotesk iskolának, ő csinált egyedül saltomortalét, ő tánczolt sarkantyanus, kardosan hátra és előre, tótágast állott, masquirozott abroncsokon tört keresztül; őt bámulni volt kénytelen nem csak a közönbés, hanem saját társasága is.

Pikolomini közép magas volt, sugár, de azért erős testalaku, bolygas feje az oskola eredetiségét jelölé, melynek baccalaureusává avatott, sőtéthosszu vékony spanyolszakála azon spanyol kalandorokra emlékeztetett, kik barátkámszában, melleiken a Calatrava renddel

az utasokat a francia etiquette szabályai szerint szokták kirabolni — hegyes orra marquirt compassa volt a comicumnak, apró fekete szeméi pedig nyíltan elárultak, hogy a költőnőcskén kívül a szabad művészetek más nemeiben sem járattan. — Arczánál sohasem láttam szerencsesebb comodiás arczot, ezen arcz akkor is mosolygóni látszalott, midőn a maestro belsejét az éjszgi scorpioni szagatták.

Maestro Pikolomini tagadatlanul nagy ember volt. Arezzo felkelni látta őt, én lenyugonni.

Mintegy félórásig várakoztunk, a nélkül, hogy a nyugtalanságnak legkisebb jeleit adtuk volna, mi feltudtuk fogni a köteleességet, melylyel ily művészek tartozánk, ő méltányolta nemes magaviseletünket, mert egy félórai várakozás után megperdült a dob, megharsant a trombita, hirdetőndő a kezdetet.

Először is a kis Diavolletto állott ki aranyos rongyban, csak a kréta, melylyel kopott topánkaalját kenegették, volt rajta fehér, egyebe mindene sötét volt a mocsoktól. Szüközódás és lökdösődés közepette fel s alá járt a kötelén, csinált egy pár keserves ugrást s a közönbés száno részvéte között lelépett. Még mozdulataiból is kilátszott a nyomor és éhség, melyre kárhóztatva volt, s melyen segíteni a maestronak kedve igen ritkán mutatkozott.

A bajzso minduntalan egész erejét megfeszíté, hogy tetszszék, s olykor olykor sikerült is neki egy röhögészaport, vagy habotavihart kicsikarnia, de az ép olyan rövid ideig tartott mint e bobóc mutatónyai a törött láb fajtalmas remanentiái közepette. A bajzso minden mozdulatából látszott, hogy ezen genrének örökösűségét esküdött, s hogy állását — a tört láb bele nem tudásával — nem könnyen cserélendette el a chinai császár állásával. Ő boldog volt, boldogabb nálamnál, mert én az enyimmél jobb állást is ismerek.

A kis Diavolletto Marianna követé kopott kék selyem balet-öltönyben; ezen öltöny alakja, szövete és megmaradt arany czafrangjai nyíltan hirdették, hogy egy szerencsesebb társaság által rendeltetett meg a szabónál, s hogy ezen kisebb társaságra vagy dobszó mellett szállott, vagy mint ajándék, kegymosoly kö-

zettel nyújtott át a feketeszemű Mariannának, valamely szerencsesebb csillag alatt született dolce által.

Marianna a társaság tükre volt. Őt benső meglepéddel szemlélté a maestro is, s lábatalpát mindenkor a kis Diavolletto volt kötele bekérőzni.

Marianna, mennyire demontirozott állapota engedé, sok kellemel lejtett a kifeszített kötelén, ugrásai könnyűek és szabályosok valának, jól balancirozott, s ügyes fordulataival városokban is érdemelhetett volna egy pár szerény tapsot. Mi lelkesedéssel tapsoltuk meg, különösen a mézáros oly keveset gondolt két széles tenyerével, hogy fuleim formáserint bedugultak. Marianna, nem tudom azért é — mert csak magam voltam fehér inexpressibleben, kiválólag engem méltott figyelmére, fekete szemecskéit minduntalan rajtam felejté, sőt párszor kacintott is, én azonban rajta és benne csak a művészet csodáltam.

Marianna után a Signora következett, csakhogy kevéske intermezzóval. A bajzsoznak jutott a szerencse ezen intermezzót kitöltöni.

Trombita és dob zöreje és harsogás között vérvörös mantilban csakhamar fellépett a büszke signora.

Vannak egyéniségek, kiknek külsejük anynyira prósa, hogy bármiként feszítsék is meg magukat, a költészetnek még csak árnyoldait sem képviselhetik. S ilyen volt signora Pikolomini. Benne azon erőködés volt művészi, melynek nyomán minden áron művészi akart lenni. Minden áron azt kívánta eszközölni, hogy rendkívül tetszszék, épen ezen marquirt s feltűnő akarata tette őt neveltségessé. Diavolletto és Statura folytonosan körötte forgolódtak, egyik talpait krétázta, másik balancrudjára vigyázott, olykor még maga a maestro is felajánlotta szolgálatát szeretelt hites társának, kivel huszonöt éven keresztül a művészetnek nemcsak terheit, de dicsőségeit is híven megosztá.

Vannak évek, melyekben a legkönnyebb egyéniségek is nehezek, midőn az izom csonttá keményül, midőn a porczogók megtagadják rugékonyaságukat. Signora Pikolomini ezen

kifejtett buzgó tevékenysége közepette, mint jó hazafi, mindenkör össze tudta egyeztetni nemzetisége érdekeit hazafias érzületével, nem vonhatjuk tehát meg tőle elismerésünk ezen végső adóját. A törvényhatóságunk e két kiváló tagján kívül még Dadányi Sándor, a gyulveszi és Krisch Ferencz, a katalinfalvi választókerület képviselőinek halálát fájjaljuk. Ezen kívül még lemondás és elköltözés folytán a következő tagok léptek ki bizottságunk kebeléből: Eremita Pál, a nagy-kikindai II-ik, Payer Hugó, a dobriiczai, gróf Festetics Benő, a debeljacsi és Kiss Lajos, a rudolfsgnadi választókerület képviselője. A megüresedett állásokra Jaksitsch Kálmán, Jankó Ágoston, Hirli Károly, Schaffer Antal, Wächter Frigyes, Szerelmi Antal, Berta Pál és Augusztin Péter választottak meg.

A tisztikar három tagját, ugymint Hunyár Mihály, árvaszéki ülnököt, Ehling János, pancsovai szolgabírói segédet és Lukács József, alszámvevőt, kísérte örök nyugalomra. Junga Aladár, antalfalvi szolgabírói segéd, ezen állásáról lemondott. — Megválasztottak: Hunyár Mihály, árvaszéki ülnök helyére Dániel László; az Urbán Andor leköszönése folytán megüresült tör.-becsei szolgabírói állásra Tabakovits János; a Vuchetich József lemondása folytán megüresedett III-ik aljegyzői állásra Grób Béla.

Az újonnan rendszeresített gyámpénztárnoki állásra Kollarits Mihály, a gyámpénztári ellenőri állásra Kovács Péter, megyei kiadó. A főállatorvosra Ludwig István, a nagyszent-miklósi járási állatorvosi állásra Mausz Péter, és a Lukács József elhalálása folytán megüresedett alszámvevői állásra Farkas János.

Kinevezettek: szolgabírói segédnek Hunyár Mihályt árvaszéki ülnökké lett helyettesítése által megüresedett perjamosi szol-

gabírosághoz Gyertyánffy Dénes, Augusztin Miklós tb. segéd az antalfalvi, és Horváth Adolf tb. aljegyző a pancsovai járásba, kik utóbb kölcsönösen áthelyeztetek. Továbbá: Grofsorean János a perjamosi, Biró István az antalfalvi és Heinrich István a zombolyai járási szolgabíroságokba irnokokká.

Helyettesítések: Az árvaszéki segédkönyvezetési állás felére és egy alszámvevői fizetésre Rácz Jakab és Gasparovits Alajos tb. számvevők, a Kovács Péter megválasztása által megüresedett kiadói állásra Szigethy József helyettesített.

Tiszteletbeli kinevezések: Főispán úr ő méltósága által kinevezettek: tb. főjegyzőnek Bobor Gyula, tb. szolgabíróknak Bizék Kornél antalfalvi, Jaksich Kálmán nagy-kikindai; tb. főszámvevőnek Jokly Lipót; tb. aljegyzőnek Tallian Emil, Rónay Emil, gr. Karátsónyi Aladár, gr. Karátsónyi Jenő, Jankó Ágoston; tb. főorvosnak Dr. Haidegger Lajos, Dr. Verzár Gusztáv, Dr. Eötvös Dániel; tb. főügyésznek Dr. Kiss Károly; tb. alszámvevőnek Keresztes Aladár, Kászonyi Károly, Vilovszky János, Teger Dominik, Hellinger József; tb. irnoknak Debreczeni Béla, Szandaváry Ede.

A közigazgatási bizottságból a törvény értelmében kilépett tagok, és pedig: Dániel János, Demkó Pál, Vécsei István és Pap Simon, újra megválasztottak; az elhalt Szávits Dóme helyére ellenben Urbán Andor választott meg. Az igazolt választmányba megválasztottak: Vattay Miklós, Vécsey István, Emanuel György, Eisenstädter Ignác és Virányi József. Főispán úr ő méltósága által kinevezettek: elnökül Schaffer Antal; tagokul Dr. Demkó Pál, Petrovits Emil és Fuchs Sebő.

Végül a bíráló választmányba Szávits Dóme helyére Panits Lyubomir választott meg.

Kimutatás Nagy-Becskerek rendezett tanácsú város 1881. évi ügyforgalmáról.

Az 1880. évi hátralék	1881. évben érkezett	Összesen	Ebből elintézett			Hátralék		
			1880.	1881.	összesen	1880.	1881.	összesen
612	11549	12161	597	11250	11847	15	299	314
129	1144	1273	119	996	1115	10	148	158
39	648	687	39	640	679	—	8	8
16	4018	4034	16	4000	4016	—	18	18
11	22	33	11	17	28	—	5	5
79	1856	1935	79	1824	1903	—	32	32
120	1597	1717	120	1564	1684	—	33	33
—	310	310	—	310	310	—	—	—
—	40	40	—	40	40	—	—	—

Összes hátralék 568

Ha az itt közölt kimutatásokat az 1881-ik évi ügyforgalommal egybevetjük, azt tapasztaljuk, hogy az ügyforgalom az elmúlt évben jelentékeny emelkedést mutat, a mely körülmény tekintve azt, hogy a tisztikarra nehezedő teher a rendszeresített munkaerővel már most sem áll arányban, méltó aggodalommal tölttel el bennünket közigazgatásunk jövője iránt, főleg ha az elegendő szükséges személyszaporítás, minek érdekében a melyen tisztelt képviselőházhoz és a magas kormányhoz felirat intéztetett, épen nem, vagy csak részben engedélyeztetnek.

S ha mégis tekintjük azon tevékenységet, mely e kimutatásokból élénk tükröződik, nem tagadhatjuk meg elismerésünket azon tisztú kartól, mely általános vonásaiban hiányosnak ismert közigazgatási rendszerünk mellett oly dicseretes buzgalommal igyekezett nehez feladatának megfelelni.

S ha az eredményt még sem jelezhetjük minden irányban teljesen kielégítőnek, ennek okát a tisztú karon kívül álló viszonyokban kell keresnünk.

A hátralékok nagy számuknál fogva egyedül a pancsovai járásban tűnnek fel. Ennek egyik oka azon körülményben keresendő, hogy az ottani szolgabírói segédke egyike, egy öt az irodai munkától hosszabb időre elvonó betegségben az év folyamán meghalt, s az ekként megüresedett állás közel 5 hónapig betöltetlenül maradt. Ezen állás betöltésével megtelt-

tett a szükséges intézkedés arra nézve, hogy a kimutatott hátralékok rövid idő multán feloldoztassanak. Azon körülmény, hogy az elintézett ügydarabok száma ez alkalommal is a volt határvidéki területén létező szolgabíroságoknál, azaz: az antalfalvi, alibunári és a pancsovai járásokban létezik a legnagyobb adalek azon minden évben bangoztatott állításon igazolására, hogy a járási közigazgatás csak a határvidéki házközösségi ügyek rendezése után fog a kívánalmaknak teljes mértékben megfelelni. Ismételtén kifejtettük már a magas kormány előtt azon nagy hátrányokat, melyek a volt határvidéki házközösségi ügyek rendezetlen volta, s azoknak az ottani szolgabírók hatáskörébe való utalása folytán közigazgatásunkra hármanak, kifejezését adtak abbéli meggyőződésünknek, hogy míg ezen abnormis viszonyok törvényhozásunk nem szabályoztatnak, addig megyénk adminisztrációja az irányában támasztott igényeknek nem fog megfelelni s addig is míg törvényhozásunk ez irányban intézkedend, a hivatalos teendőikkel túlhalmozott három határvidéki járás részére egy-egy díjnoki állás rendszeresítését kérelmeztük.

A közigazgatás menete a központban, valamint a többi járásokban kielégítőnek mondható, mert tisztikarunk megfizetett szorgalommal igyekezett az erők elégtelenségét ellensúlyozni, és ezáltal lehetővé tenni az ügyek akadálytalan gyors elintézését.

A tisztikar tevékenysége.

A központi és járási közegek ügyforgalmi és tevékenységi kimutatása.

A hivatal megnevezése	1880. évi hátralék	1881-ben bejött	Összesen	Ebből elintézett			Maradt hátralék		
				1880. évi	1881. évi	összesen	1880. évi	1881. évi	összesen
Központ	450	29343	29793	450	29290	29740	—	53	—
Nagy-becskerei járás	4	7136	7140	4	7081	7085	—	55	55
Módosi	9	5800	5809	9	5794	5767	—	15	15
Török-kanizsai	141	11263	11404	141	10862	11003	—	401	401
Török-becsei	63	10097	10160	63	9996	10059	—	101	101
Nagy-kikindai	109	9064	9173	109	8758	8867	—	306	306
Nagy-szt.-miklósi	164	8116	8280	153	7885	8038	11	220	231
Perjamosi	11	5912	5923	11	5895	5906	—	17	17
Zombolyai	34	9939	9973	34	9222	9256	—	717	717
Cseneji	217	7353	7570	217	7340	7557	—	13	13
Pardányi	23	5844	5867	23	5797	5820	—	47	47
Bánlaci	11	5838	5849	11	5828	5039	—	11	11
Alibunári	84	7381	7465	84	7000	7084	—	381	381
Antalfalvi	2161	13491	15652	2161	13084	15245	—	407	407
Pancsovai	895	13051	13946	770	11537	12307	125	1514	1639
Tisztú ügyészség	30	1472	1502	30	1425	1455	—	47	47

években evezett. Bármilyen könnyűnek tetszett is ön maga előtt az ugrások, melyeket merészelt, de a közönség akaratlanul is belátta, hogy az egykoron talán bájos signora, ma holnap agyon nyomja a művészetet. Ilyesmit mondhatott egyszer másszor a maestro is szeretett nevének, de biz a signora azt abszolút nem akarta elhinni, s folytonosan működött, hogy a társaságnak — mint mondani szeret — creditet szerezzen.

Következett a signora által executirozandó (mikip a kihordott cédulán megjegyeztetett) mesterfogás.

En is feledtem, mi szép jövő áll előttem, s ha véletlenül vaskos szomszédom meg nem ránt, a kis diavoletton felejttem szemememet, ki egy zold barackot élvezett.

A signora fel lábom tédre ereszkedett a vékony kötelén, jobb lábát vizirányosan nyújtá ki mellébe és arcával előre hajlott, s egy csínált virágkoszorút mutatott be édes mindnyájunk.

Maga a maestro kezdte meg a tapsot, s mi szívesen folytattuk mindannyian. A signora arca piros lón az örömtől, felegyenesedék s téglavörös tenyerével egy csókot hieroglifirozott felénk. Ó boldog volt, engemet kivéve talán a közönség is. Nekem nem tudom miféle légyfaj repült a jobb szemembe, könyezni kezdtem.

On sir nemes idegen!? kérdé vaskos szomszédom.

Sajnálom ez asszonyt, miért nem született Toscanában, oit jobban becsülik a művészetet, de sajnalom azért is, miért nem adhatok neki 1000 pengő forintot.

Szomszédom elmosolyogta magát. Soha kedvesebb mosolyt nem láttam. Nem tudom melyik angol író jegyzi meg, de annyi bizonyos, hogy a kövér emberek többnyire szépen mosolyognak.

A signora egy kedélyes bukkerli után lelépett. Ismét szünet lón. még a törllábu bajazzo sem merte háborítani azon művészi csendet, melynek a maestro játékát annyiszor mennyiszor, szabály szerint meg kellett előzni.

Maestro Pikolomini megrakva a társasági garderobbe elegantiával, az egész személyzet kíséretében megjelent. Mulatságos derékhajlángások és fejbiczentések között elfoglalta helyét. Minden szem e nagy emberre volt

fűgészve. En habozás nélkül bevallhatom, hogy soha maestro Pikolominiel nevetésre ingerlőbb arcot nem láttam. Hajszálai több száz apró göndör tekerésekben heverték koponyáján, hegyes orra a büszke öntudat kunorodását jelölje; vizirányosan fekvő felhald metszésű szája fölött karikára pödörített bajusz örködött; hegyesre kent aragoniai gyilokalakú állszakala szivgödörig ereszkedett alá, mit biztosan kivehetünk, miután inge mellén a la Rubens szét nyitva hagyatott. Ezüsttel gazdagon kivarrt öltönyei, fekete bársonyból valának. A mint mozdult, azon perczen keresetlen hahota és kacaj tört ki mindenfelől, s tartott azon perczig, mely a nagy Pikolomini felett védképen határozott.

Először balancze ruddal lejtett könnyű lépésekkel, a la Gautier, későbbben rud nélkül biztosan és csendesen sétált a kifeszített kötelén a la Peterka, majd mind Dementi, vésteljes ugrásokban tüntet ki magát. Maestro Pikolomini mindjárt az első szakaszban megmutatta, hogy huszonöt év alatt igen sokat tanulhatni még a kötelén is.

A második szakaszban testi erejét és kezi ügyességét tanusította, gyakran ismételt tapsvirág között. — A maestro kilencz golyóval játszott, elnyelt egy koppanót, s a kis Diavolettot tenyerén emelte magasra. Nagy volt a csodálkozás, mely azonban csakhamar kacajba ment át, a mint a művész a kis Diavolettot két öl magasról a földre pottyantá. Szegény gyermek nagyon megüthetle magát, elkezdett keservesen sirni. Megnyitkák ajkai, s hosszusan valamit suttogott, igen igen rosszat kívánhatott mesterének.

Következett a harmadik szakasz „non plus ultra” czimvel jelölve.

Az első salto mortale szerencsésen sikerült. Általános tetszés. Még maga a maestro is mosolygott örömeiben. A nap is mosolyogni szokott mielőtt végképen elnyugonnék. A második salto . . . mortale volt. Még a levegőben volt fejjel lefelé, midőn súlygyent lévészett, s a társaság jayveszékései középett nyakára esett.

Egyetlen „krak” s a nagy Pikolomini megszűnt lenni.

Áldozunk néhány könyvet a mesternek. Lauka.

A házalás hátrányairól.

A házalásnak eddig két nemet különböztethetjük meg, ezek egyike az, mely oly cikket hoz forgalomba, melyek egyik üzletághoz sem tartozvan, azoknak érdekeit nem annyira sérti, a másik rész ellenben — és ez az, a miről szólni kívánunk — kizárólag oly áruk elárulásával foglalkozik, melyek egyik vagy másik üzleti szakmához tartozvan természetesen annak sem kis mérvű hátrányát, megkárosítását okozza.

A házalók eme contingensét pedig, úgy tudjuk leginkább a felvidék némely, terméketlen megyéjének lakossága adja; ha nem csatlakozunk, ezek mostoha helyi viszonyaiknál fogva még a harminczas évek elején kaptak az ország helytartóságától házalási engedélyt bizonyos árucikkkelküli üzlekedésre; ugy de azóta változott a világ, s ama viszonyok, melyek ezen provisorius intézkedést szükségessé tették — hogy t. i. a felvidéki lakosságnak keresetforrást nyujtsanak — rég megszűntek, s az intézmény a kereskedelem érzékeny kárára ma is fennáll, mint egy korhadtt oszlop az ut közepén, melyet az előre haladt átalakulások hátra felejtettek.

A felvidék egyes lakossága ma már nincs arra utalva, hogy házaló üzletet folytasson, számtalan ut és mód nyílt azóta arra, hogy kenyerét tisztességesen megkereshesse, gyártelepek, szénbányák, vasuti és különböző építkezési vállalatok sat. mind megannyi bő keresetforrást nyujtottak ama vidék lakóinak.

De nem csak a szolid kis kereskedelemnek van kárára a házalás üzőtt mestersége, hanem magának az állambiztartásnak is; hány különben kiterjedt összeköttetéseinél fogva magasabb adóképessé váló üzlet kénytelen a miatt üzletkört a legkisebb térré összeszorítani; sok kereskedés még sem alakulhat a házalók folytonos betolakodása miatt és ha számokban akarjuk kifejezni az ekként mutatkozó diferenciát körülbelül feltehetjük, hogy az állambiztartás így elveszít 25%-ot azért, hogy magának a házalás fenntartásával 20-at biztosítson.

Nem arról lehet szó tehát, hogy a házalási engedélyek korlátoztassanak, hanem hogy azok — amennyiben kereskedelmi érdekekbe ütköznek — végleg megszűntetlensenek. Ha ok nincs, miért az okozat?

Avogy mit szólna bár ki egy oly expedienshez, ha valaki például egy dult falnak vetett emeltyut még aztán is folytonosan kezébe tartana, amidőn már azon fal vagy rég megépítetett, vagy alig van ott maradványa is?

Nem csekély káros befolyással van végül provinciális kereskedelmünkre a vásároknak derure borura való engedélyezése is, melyekkel igazán úgy vagyunk mint az eludellel, kevés belőle mértékletesen élvezve feljutja a lankadt tagokat, üde frissességét kölcsönöz a testnek, uj munkára képesíti az erőt, míg a túlságos sok, émélygést, csömört, betegséget okoz, ily tünete van nálunk ma a sok vásárjognak.

A legkisebb falvakkal vásárjoggal ellátása által megszűntek a nagyobb községek forgalmi központok lenni, minek következtében az érdekelte kereskedések sokat vesztekett előbbi jelentőségükből. A vásárjogadásoknak igen üdvös cél szolgál kiindulási ponttúl, hivatala volna a forgalom megokszorítása által mindenütt jólétet árasztani széjjel. De valamint a folyók csak az ő természetes medrökben való lefolyás által lehetnek fontos szolgálatokat, mig széjjel terülve hasznavehellen bűzhödt mocsárrá válhatnak, azonképpen a vásárjogok is csak az ő természetes medrökben lehetnek áldásos működésük, mig széjjel árasztva elvesztik üdvös céljukat, s arra a közmondás igazsága „a mi sok az megárt” itt is beteljesül.

Az élénk keresetség szüli a forgalmakat, a forgalmat szolgálatja a fogyasztó közönség, de merő lehetlenség akkor forgalmakat várt avagy csak reményleni is, a midőn annak elengedhellen contingense a fogyasztó közönség egy központra való gyűjtés helyett az intézmény helyteltségénél fogva széjjel szóratik, széjjel szellesszetik.

A kis községek jóformán magok sem tudják azt, hogy rájuk nézve a vásárjog csupán csak látszólagos előnyököt biztosít, de többé-kevésbé abból rájuk kár háramol; mert áruinak terményeiknek nyerne ugyan piacot, ez tehát a látszólagos előny, de consumáló közönséget maguknak nem teremthetnek, ugy szólna a fogyasztásra nézve rá vannak önön magokra utalva, a keresetség sem állván arányban az eladásra szánt áruk mennyiségével, ebből származik rá nézve a hátrány. A keres-

settség és érték-csök...
Nagy...
mint egy...
vényeink...
olyan könt...
azt külön...
az eddig...
kiküldött...
Megmutat...
tak egyeb...
köfalak el...
Az ed...
nem elég...
bíró meg...
túletek eg...
mily stú...
megjelen...
S ha...
látni és...
kell győz...
csakugyan...
ségek hos...
kodni fog...
tézmenyek...
A te...
oly intéz...
világosabb...
meg sem...
delmi vis...
igy azok...
kodni nem...
Az al...
említhet...
videkek, a...
a mindenn...
hozható...
nak üzlet...
Hogy mi...
a keresked...
csak felté...
S valóban...
ránk tehet...
karunk erő...
hivatalan...
kedelem...
csarnokait...
Hat a...
súlyednek...
tátlanak be...
Es itt...
nem lehet...
dományos...
mely fak...
miája van...
felteheti...
Mielőtt...
kasságunk...
rámulatok...
sáigára, m...
megvilágít...
t. szaktárs...
bomlás le...
halad jobb...
gadjuk m...
megragadni...
len ment...
nyem me...
szaktársai...
mentsék meg...
suljanak, egy...
szolgálatot...
hazai keres...
közül minde...
a közös...
adion tevé...
mindnyájuk...
hogy a kíván...
mint a hogy...
dolatokkal...
semmit jobb...
tozni, ha int...
meg az intéz...
vetkezni a...
Legyen...
kereskedelm...
tökéletese...
örök fennmar...
Ne hany...
dekeinket, s...
hanyagolni...
Egység...
szavunk, s a

settség értékelését, a keresetlenség mindig érték-csökkenést eredményez.

Nagyon jól tudjuk, hogy a vásárjogok is mint egyéb ferde intézményeink országos törvényeinkbe gyökereztek, éppen azért nem is olyan könnyű azokon változtatni, mint a hogyan az különbözőben egyelőre hittük. Megmutatták ezt az eddig ez irányban tartott gyűlésekre s kiküldött bizottságok eredménytelen működéséi. Megmutatták azt, hogy erőlködéseink nem voltak egyebek mint szalmaszálakkal való harcz köfélék ellen.

Az adott helyzetnek megváltoztatására tehát nem elegendők több-kevesebb jelentőséggel bíró mozgalmak megindítása, hanem a testületek egységes működése, latszat, nyomaték, mely szükséges, mely csak is annak imponans megjelenésében nyilvánulhat.

S ha a törvényhozás többsége így át fogja látni és meg fog győződni — aminthogy meg kell győződni — hogy az eddigi rendszer csakugyan nem egyéb mint a szerencsétlenség hosszú láncolata, úgy majd gondoskodni fog újabb, hasznosabb, megfelelőbb intézményekről.

A törvényhozásnak sem feketé érdekében oly intézmények fenntartása, melyekről a legvilágosabban bebizonyítható, hogy nem felel meg sem kulturális fejlődésünk sem kereskedelmi viszonyaink jól felfogott érdekeinek, s így azokhoz merev következetességgel ragaszkodni nem volna sem észszerű sem tanácsos.

Az alászülyedés megvilágítására még megemlíthetjük azon körülményt, hogy vannak vidékek, a hol csapások s más hasznosítók a mindennapi élet renegátai, elégsé nem karozható rendszernek takarója alatt magoknak üzlet folytatását engedélyeztetnek. — Hogy mi befolyása van azután e kalamitással a kereskedelemre, azt megíthatja a mindent csak felületesen vizsgáló komoly laikus is. S valóban a legkínosabb benyomást gyakorolja ránk tehetetlenségünk szomorú tudata, hogy karunk erőtelen, melylyel kistorozhatnánk a hivataln belatalkodók kufar seregét, a kereskedelem nemtörőjének, kereskedelemre szentelt csarnokaiból.

Hát a tudományos pályák vajjon hová süllyednének, ha nem volnának védve az avatlatlanok befeszkelő üzleiméitől?

És itt önként felmerül azon kérdés, vajjon nem lehetne-e kereskedelmi fakultást is a tudományos pályák színvonalára emelni? ... A mely fakultásnak az ország szívében akadémiája van, az e kérdést mindenkor joggal felteheti.

Mielőtt azonban a jövő és tulajdon munkásságunk eredménye erre választ adna, újra rámutatok jelen ebnormis helyzetünk zűlétségaira, melyet közlelményemben lehelőleg megvilágítani iparkodtam, újrafigyelmebeajánlva t. szakársaimnak, hogy kereskedelmünk a felbomlás lejtőjére jutott, melyen kérelhetetlenül halad alább és alább, ha ideje korán nem ragadjuk meg a mentő eszközöket, melyeket megragadni még elég időnk van. Az egyetlen mentő eszköz a társulási intézményben látom, ugyanazért, ha körülményeim megengednek, én magam óhajtanám t. szakársaimat egyenként felkeresni és kérní, hogy mentsek meg magukat és a kereskedelmet, társuljanak, egyesüljenek; tegyenek az által fontos szolgálatot saját ügyöknek s ezzel kapcsolatosan hazai kereskedelmünknek; gondolja fel önközül mindegyik mintha egyedül ő volna hivatal a közös bajok elhárítására, s eme gondolat adjon tevékenységet, lelkesedést és kitartást mindnyájuknak, és legyenek meggyőződve, hogy a kívánt eredmény sokkal közelebb lesz, mint a hozyan most arról reménytelen gondolatokkal előre lemondanak; mert nem használ semmit jobb időket várni és azok után ahitozni, ha intézményeink rosszak, változtassuk meg az intézményeket és úgy be fognak következni a várt jobb idők is.

Legyen közös óhajásunk, hogy hazánk kereskedelme éljen és virgozzék; érje el a tökéletesedésnek ama zenithjét, a mely annak örök fennmaradást biztosítson.

Ne hanyagoljuk el tehát legfontosabb érdekeinket, s úgy nem fognak bennünket elhanyagolni legfontosabb érdekeink.

Egység, szilárdság, kitartás legyen jellemünk, s a győzelem mienk.

Szabó Károly.

HIRHARANG.

* **Körlevél.** Hertelendy József Torontálmegye főispánja mint a temes-begavölgyi társulat kormánybiztosa, következő körlevél intézett a társulat tisztviselőihez és ugy Torontál- valamint Temesmegye alispáni hivatalához: Az 1882. évi XXVI. t. cz. értelmében a temes-begavölgyi vízszabályozó és ármentesítő társulat ügyei ugyanez évi július hó 1-től kezdve későbbi törvényes intézkedésig államilag látandók el. Ezen törvény folytán közmunka és közlekedési minister úr ő nagyméltósága elrendelendőnek találta, hogy az állami ellátásban részesülő ügyek vezetése az én kezeimben összpontosíttassék és hogy én a társulati ügyek vezetését mint kormánybiztos továbbra is megtartsam. Midőn közmunka- és közlekedési minister úr ő nagyméltóságának folyó évi július hó 1-én 21821. sz. a. kelt kegyes rendeletében foglalt ezen intézkedéséről a címet értesíteném egytaltal tudatom, hogy a társulati ügyeket folytatólag továbbra is én vezetem, a társulati tisztviselőktől az idetzett törvény értelmében közvetlenül nekem lesznek alárendelve és hogy az átadás és átvétel alakszerűleg is folyó hó 20-án d. e. 9 órakor fog Temesvározt a társulat hivatali helyiségeiben eszközöltetni. Fogadja stb. — Kelt Nagy-Becs-

kerében, 1882. évi július hó 8-án. Hertelendy József s. k., kormánybiztos.

* **Gyűjtögetés.** Hogy lelkes hölgyeinknek mennyire terjed ki a jötekonyság iránti szeretete, bizonyítja a jelen eset is, amennyiben akadtak köntöfene nemzetiségi és vallasi, nemes keblu, a joért sohse nem lankadó, egyaránt lelkesülő urnők és urhölgyek, kik, alig hogy kipihentek volna a helybeli szegények és egyáltalán segélyezésre utaltak után tett fáradozásait, már is talpra kelnek és mehszorgalommal járnak-kelnek gyűjteni az oly súlyos elemi csapás által ért, koldusbotra jutott verseczi szerencsétlenek javára. A midőn tehát mi e nemes szívű gyűjtőknek legkivalóbb elismerésünket és a szerencsétlenek nevében a legforróbb köszönetünket nyilváníjuk, köteleseggünknek tartjuk a buzgó gyűjtők névsorozatát is közhírré tenni, hadd lássa és tudja ország-világ, hogy nálunk is vannak elegen, akikben erőz szív és igazi felebaráti szeretet rejlik. Gyűjtöttek: bárónő Oes-Waldau Natalia és Gavrilla Mariska 203 frt 10 krt.; Georgievits Nymfadora és Popovits Olga 87 frt 50 krt és egy darab aranyat; Emanuel Alexandrine és Popovits Emilia (Milicza) 62 frt 60 krt.; Weliszavlevics Helena és Joanovits Mariska 93 frt 20 krt, összesen tehát 446 frt 40 krt. — Ugy hisszük, hogy ezen elért szép, sőt meglepő siker elég reklame arra nevez, hogy lelkes gyűjtőknek hangyszorgalma kellőleg ecsetelve legyen, és nem mulasztandjuk el, e gyűjtésnek esetleges folytatását valamint a nemes adakozók névsorozatát is annak idejében közzölni.

* **Köszönet nyilváníítás.** A népnepélyt rendező bizottság július 2-án tartott gyűlésen az ünnepély kiadásait és jövedelmét megvizsgálván, a pénztárnokoknak a felmentvényt megadta és egytaltal elhatározta, hogy mindazon hölgyeknek és uraknak, kik az ünnepély akár erkölcsi, akár anyagi sikeréhez bármely módon hozzájárultak; különösen azonban azon hölgyeknek, kik szeretetreméltóságukkal és fardhatatlan buzgalommal a nemes cselelőmozdításra közreműködtek; végül azon uraknak, kik odaadó fáradozással akár az ünnepély létesítésénél közre munkálkodtak, akár az árvaházi alapítványt közvetlenül gyarapították, szives közreműködésükért mind jnygyöknyvilág mind hírlapilag a leghalásabb köszönetet nyilváníttassék.

* **Időjárás.** Folyó hó 9-én és 10-én oly kánikulai hőség uralkodott nálunk, hogy a mezei munkálatok majdnem elviselhetlenké váltak. Így például Lázárföldön a mezei munka alkalmával egy ember a napszúrás következtében szörnyet halt, és hatol pedig haza kellett szállítani, a kik részben élet-halál közt tengődnek. De szerencsére, ezen tropikus forrósságot elűzte a tegnapi este beállott ijesztő villámás meg nagy szélvész által kísért eső olyannyira, hogy mánap virradóra akár könnyebb téli kabátot is eltűrt volna az ember magán. Már-már azt hittük, hogy okvetlen kellett valahol a jégnek esnie, de örülünk, midőn hallottuk, hogy nem úgy volt és csak az volna óhajandó, ha mezei gazdasaink jól iparkodnának, termékeiket minél előbb biztonságba helyezni, nehogy az idej, szivet-szemet egyaránt vidító természet valami könnyen bekövetkező elemi csapás az utolsó perczen még tönkre tegye. Egy helybeli nagybirtokosunk ugy nyilatkozott, hogy a neki eddig még mindig tulsagos bönök mutatkozott magtárjai s egyéb helyiségei ez iden korántsem képesek befogadni természet, s így gondja van annak mikénti elhelyezéséről. Ugye-e, szép szavak? És ki ne örülne neki, de legkiváltképpen akkor, midőn e derült arcot keltő szavak megvalósulnának.

* **Hegedüs Miklós,** jeles képzettségű megyei algyőzőnkét és köztisztelatu családtagjait nagy csapás érte, amennyiben testvére, Hegedüs József, f. évi július 9-én, Tor.-Becsén meghalt. — Temetése, a melyen nagy-számú közönség vett részt, f. hó 10-én ment végbe. Beke halmvair!

* **Dalestély.** Háfőn, július hó 17-én dalestély lesz a casinóban.

* **Tűzeset.** Folyó évi június hó 7-én, éjfel előtti fél tizenkettőkor tűz ütött ki az evangélikus templom háta mögötti Juhász Imre-féle házban, s a mely, nagykészletű, százköt megérő csizmak, szobabutorok és egyéb konyhai felszerelvényekkel, tetőtől talpig leégett. A szerencsétlen kárvallott ez alkalommal majdnem öngyilkossá akarván válni, magát a lánokba bevetendő, csakis ügygyelbajjal hiúsíthatott meg e kétségbeejítő terve, s most már, bár nehezen, de mégis belenyugodott e megváltoztatlan balsors csapásába. De ha viszonyaiha bővebben beletekinünk, nem is csodálkozhatunk e ördjögése felett; hisz alig hogy szeret tettehe e hajléknak még némi törlesztendő hátralekkel, már is semmivé vált e egyedüli kincse, birtoka, meztelen koldussá lón. — Igaz, hogy a ház 600 frtra lett biztosítva, de — amint hallottuk — csakis pár nappal a katastrofa előtt, s így kíváncsiak vagyunk tudni, vajlon a biztosító társaság mit fog hozzá szólni, illetőleg kártalanítja-e a kárvallottat?

* **Vizbefulladás.** Pénteken, július hó 7-én az Amerika városrészben fekvő, Rosenfeld-féle uszodában ismét egy közös hadseregbeli katona fulladt a vízbe. A szerencsétlen egy bécsi fiu volt, aki csupán csak azért kérelmezte áthelyezését Nagy-Becserekre, hogy itt a szerb nyelvet magának elsajátítsa, mivel — ugymond — marhakereskedő, illetőleg nagyobb szabású mezáros fia levén, ha szabadságra megy, évente több ízben meg kell fordulnia Szerbiában szarvasmarha bevásárlása szempontjából, s így a szerb nyelv ismerete nekie misszionál nem csekély előnyére lesz.

Szegény párnak e naiv intentiója azonban nem sikerülven, elköltözökdvén oda, ahol neki többé nincs szükség a gyarló nemzetiségek közt kuzkódnia.

* **Tűzesetek** Torontálmegyében június 28-tól július 5-ig. Zichfalvain: Vagner Matyas és Wosching Mihaly karara. Ürményházau: Koczó József; Beodran: Kovacev Zsiva; Basahidon: Knezevits Pera karara. A karosszeg kitesz 1398 frtot. Ebből biztosítva volt 358 frt, nem biztosítva 1040 frt.

* **Gőzfürdő Nagy-Kikindán.** Ki hinné, hogy e durgazdag, nagy terjedelmű, 20.000 lakossal, meglehetőn nagy szamu intelligentiával és vasúti indobazzal bíró mezőváros ez ideig még mindig gőzfürdő nélkül all, de sőt mi több, még alig rendelkezik egy jórávaló kádfürdővel is. Mar nem igen nagy városi élethez szokott embernek kellett volna annak lenni, ki e kérdésre azt felelte volna, hogy az lehetetlen. De ugy van az a maga valóságában, mert épen most pendítelt meg az eszme egy nagyobb szamu, jó hírnevű nagy-kikindai polgárok által, hogy egy gőzfürdő, melynek költségvetése 20.000 frtra van előirányozva, feleptessék és ezen összeg megteremthetése szempontjából 400 darab részvény bocsajtsassék ki ugy a nagy-kikindai valamint a környékbeli közönség alairasara oly megjegyzéssel, hogy az alapítók 100 drb részvenyt maguk irnak alá, s így csakis 300 darab állhat további rendelkezésre. A részvény ára 50 frt, a mely összeg 9 havi részletfizetésben törleszthető. Nem akarjuk jószóló tehetségünket épen annyira fitogtatni, de mi erősen abban a meggyőződésben élünk, hogy ha a gőzfürdők mindenütt fenállhatnak, sőt évről-évre nagyobodnak, az igényeknek megfelelőbbekké alakíthatnak át, Nagy-Kikindán is életképesseggel fog birni, s ennek folytán bátran ajánlhatjuk e egészségügyi és kulturális szempontból is szükséges, sőt nélkülözhetlenné vált gőzfürdőnek tömeges alairások által minél előbbi lehetővé tételét.

* **Az állami középipartanoda** igazgatósága pályázatot hirdet a Nyitra-, Sopron- és Veszprémmegye, továbbá a budapesti „Régi Hívek“ szabaddómivesi páholy által alapított 100-100 frt ösztöndíjra; pályázhatnak az illető megyékből való oly tanulók, a kik valamelyik középiskola négy alsó osztályát jó sikerrel elvégezték és oly iparos segédek, a kik sikeres felvételi vizsgát tettek. Az iskolai, szegényügyi és gyakorlati bizonyítványtal felszerelt kérvények Hegedüs Károly intézeti igazgatóhoz (VIII., bodzafatutca 28. sz.) nyujtandóak legkésőbb szeptember hó 1-ső napjáig.

* **A nagy-kikindai I. takarékpénztár** az ottani gymnasium számára ösztöndíj-alapítványt tett és ezt takarékpénztári igazgatója elismeréséül és méltatásul ennek nevével Vinczelhidi-féle ösztöndíjnak nevezi el. Alapítványul 1000 frt tételtett fel, melynek évenként 60 frtot kitévő 6%-os kamatai, valamely a gymnasiumba járó tanuló kapja meg minden egyenlő részletben ugy, hogy a tanév elején kap 20 frtot, karácsonykor és husvétkor szintén husz-husz forintot.

* **A hercegeprimas és a zsidók.** Simor János hercegeprimas jubileuma alkalmából az esztergomi izr. hitközség is külön folirában fejezte ki szerencsekívánatait. A hercegeprimas felelete így hangzik: „Érdemes Hitközség! Püspökké szenteltetésem 25. évfordulója alkalmából mult június hó 28-án hozzám intézett üdvözlő iratában kifejezett becses szerencsekívánatait fogadja őszinte köszönetemet és azoknak abbeli viszonzását, miszerint a Mindenható teljesülesbe menni engedje mieióbb Önök azon óhajását, hogy hazánkban hitsorsosai a jog, igazság és ember-szeretet ápolása és gyakorlása által a közbecsülést, békés megélhetést és teljes boldogulást elvitázhatalanul föltalálhassák és állandósíthassák. Vegye állandó jóakaratom biztosítását. Esztergomban, 1882. évi július hó 5-én. Hercegeprimas Simor János.“

* **Nyiregyháza,** jul. 10. (Az „Egyetértés“ tudósítójának távirata.) Herschko David zsidó tulajos tegnapielőtt kihallgatása alkalmával bevallotta, hogy Solymosi Eszter ruháját egy zsidó asszonytól, ki ellötte ismeretlen, vette át Eszláron. E vallomás után Herschkot Eszlárra vitték s szembesítették az ottani zsidó-asszonyokkal. Ezek egyikét, minthogy Herschko David reá vonatkozólag azt mondta: „hogy valószínűleg ez az asszony adta át a ruhát nekem“ — elfogták; minthogy azonban kitunt, hogy 4 izraelita nő, kik a ruha átadásának idejében Tisza-Eszláron tartózkodtak, jelenleg Eszláron nem találhatók, e 4 zsidó asszony nyomoztatásalrendeltetett. Ha nyomozás eredményre vezet, a négy nő Herschko David tutsajossal szintén szembesíttetni fog.

* **A bíró inge.** A Temesmegyében fekvő Parác község bírájának egyik ingét pár nap előtt egy kuruzsuló ellopta, mert a nép hite szerint a bíró inge győgyerővel bir. A bíró vizsgálatot indítván meg a tolvaj előteremtése iránt, az ing megkerült. Legérdekesebb a dologban az, hogy most a bíró nem meri fölvenni a kuruzsuló kezéből kikerült ingét. —

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

A „Gazdasági Mérnök“ című mezőgazdasági és műszaki hetilap legutóbb megjelent számai ismét öröndetes tanúságot nyujtanak azon elismerésre méltó törekvésről, melylyel e nagy gonddal és kiváló szakértelemmel szerkesztett s igen díszesen kiállított lap a gazdasági és technikai szakismereteket terjeszteni és fejleszteni igyekszik. Ennek igazolására elég legyen utalnunk a lap gazdag és

változatos tartalmára, melyből tájékozásul közöljük a következő cikkekét: A gépkezelők és fűtők szakserű kiképzetése. — Amerikai mezőgazdasági viszonyai s azok befolyása Európa mezőgazdaságára. — A Gottbard-vasut (képpel). — A La-Manche csatornai alagút (képpel). — A fafaragás a Schwarzwald-ban. — A Tiszavölgy rendezéséről. — L. Pasteur (arczképpel). — Szesz-lepárló (képpel). — Beton-lépcső (képpel). — A pantheon építéséhez. Gonda Bélától. — Szeszfűző iskola. Dr. Korutánytól. — A malmok világtásáról. — Kazánfűtés petroleummal. — A villamos fény a mezőgazdaság szolgálatában. — A vasipar Felső-Magyarországon. — A hengeralmokról. — Magyar indigó-gyártás, stb. — A „Gazdasági Mérnök“ előfizetési ára negyedévre 2 frt. Előfizetni lehet: Budapesten, Csillag-utca 8. sz. a.

Közigazgatási bizottság.

Torontálmegye közigazgatási bizottságának 1882-ik évi július hó 3-án tartott rendes havi ülésének tárgyszorozata.

Adóügyek.

Homolicz község behajthatlanná vált adóleírás ügye. — 9 frt 80/2 kr. mint behajthatlan leiratik. Csözstelek község hasonügye. — 172 frt 97 kr. leírásba hozatik. Szaravolla község hasonügye. — 83 frt 54 kr. leiratik. Szaravollai illetőségű Smity Zsivko után behajthatlanná vált adóleírás tárgyában. — 564 frt 94 kr. leiratik, ez egy a pénzügyminisiteriumhoz felterjesztetik. Szaravollai Balaban Andria hasonügye. — 185 frt 65/2 kr. leiratik, iratok felterjesztettek. Franyova község 1881. évi elemi kár munkálata. — 3728 frt 22 kr. leírásba hozatik. Heim Károly alibunári volt szolgabírói végrehajto uti számla törlese elleni felebbezése. — A kir. adófelügyelőnek mint hozzá tartozó további eljárás végett kiadatik. Petrovszellői Gruber Dimitrie felebbezése 1881. évi hadmentességi díjja ellen. — A kir. adófelügyelő-ségnek kiadatik. Szanádi Trifanest Obrád adóintézeti halasztás iránti kérvénye. — Miután a halasztást a kir. adófelügyelő saját kataszkörében megadta, tudomásul szolgál és erről a fél értesítendő. Karácsonyi Ferenc és László hasonügye. — Az iratok kiadatnak az adófelügyelő-ségnek. Szerb-bócai Szubits Pera felebbezése az 1879/80/81. évi hadmentességi díj ellen. — Az elkéssetten beadott felebbezés elutasitattak. Billéti Kohn Samu felebbezése az 1881. évi III. oszt. kereseti adó ellen. — Kiadandó az adófelügyelőnek. T.-Kanizsa község 1882. évi elemi kár munkálata. — Előterjesztendő a pénzügyminisiteriumnak. Szerb-neuzinai Wacher János felebbezése 1879/80. évi hadmentességi díj ellen. — Mint elkéssetten beadott visszautasitattak. Szerb-neuzinai Popov Arsa hasonügye. — Lásd mint fent. Franyova község 1880. évi elemi kár pótmunkálata. — Előterjesztendő a pénzügyminisiteriumnak. Szóka községben behajthatlanná vált adóleírás ügyében. — 220 frt 73 kr. leiratik. Partos község vizkár munkálata. — 530 frt 32 kr. földadó töröltetik. Antonovits Sándor szanádi plébános ellen elrendelt dologi végrehajtás ügyében. — A végrehajtás elrendeltetik. Alexics Száva nendörü lakos kereskedelmi adó elleni felebbezése. — 106 frt 75 kr. leiratik az 1880. és 1881. évre. B.-Komlós község kérvénye, hogy 1881. évi elemi kár munkálata újból tárgyalás alá véssék. — Pártolólág felső helyre terjesztetik. Elisenhain község 1881. évi földadó munkálata. — Felterjesztetik a pénzügyminisiteriumhoz. Kir. adófelügyelőnek 1882. június havi szakjelentése. — Tudomásul szolgál.

Közzoktatási ügyek.

A tankötelesek összeírása tárgyában az 1882/83. tanévre. — Kiadatik a szolgabíráknak. Tanfelügyelői jelentés „Glasznik“ című tót lap terjesztése tárgyában. — A nm. m. kir. belügyminisiteriumhoz felirat intéztetik. Földmívelés ipar és kereskedelemügyi minisiteriumnak a seiyemtenyészésre vonatkozó rendelete. — Alispán úr szóbeli előadója szerint az intézkedések megtételén, a rendelet tudomás vétel végett a tanfelügyelő-ségnek kiadatik. Kumán községében felállítandó községi iskola ügyében. — A szolgabíró ez ügyben már fenálló előbbeni határozat végrehajtására utasitattik. Gyála községében felállítandó községi iskola ügye. — Az összes iratok Iszkekutz szolgabírónak az iskola felállítása céljából kiadatnak. A triebswetteri községi iskola 1880. és 1881. évi iskolai számadások felülvizsgálva bemutatattanak. — Felülvizsgáltatván, kiadatni rendeltetnek az illető járásbelinek. Ó-Béba községének 1880. évi felülvizsgált iskolai számadásai. — Lásd mint fent. Ugyan fenti község 1879. évi számadása. — Lásd mint fent. Mokrin községében megajett tanitói választás eredménye bejelentetik. — A megválasztott tanitónó véglegesíttetik. Khol József igazgató és Murgul Sándor tanitónak 1/2 évi pótléka kiszolgáltatása ügyében leérkezett minisiteri rendelet. — További eljárás végett az illető szolgabírónak kiadatik. Popovits Lázár tomasováci tanító az őt illető 5 évi pótlék kiadása iránti kérvénye. — Kintalványoztatik s a behajtással az illető járásbeli megbizatik. Jaksits Ádám klekki községi tanító mellékfoglalkozás. engedélyért eszedzik. — Az e részben fenálló m. rendelet figyelembe tartása mellett leendő eljárás végett a tanfelügyelő-ségnek kiadatik.

(Folytatása következik.)

A torontálmezei takaré- és hitelbank 1882. június havi forgalom kimutatása.

I. Takarékpénztári betételek

állása május végével	frt 433504 28
betételek június hóban	frt 69312 29
összesen	frt 502816 57
visszafizetések június hóban	frt 33794 79
állása június végével	frt 469021 78

II. Betéti levelek

állása május végével	frt 12000 —
betételek június hóban	frt 3500 —
összesen	frt 15500 —
visszafizetések június hóban	frt 5500 —
állása június végével	frt 10000 —

III. Folyó számlai üzlet

tevéleges egyenleg május végével	frt 47803 89
kiadások június hóban	frt 18856 57
összesen	frt 66660 46
bevételezett június hóban	frt 13150 38
tevéleges egyenleg június végével	frt 53510 08

IV. Leszámitolási üzlet

a) bankváltók

a tárcza állása május végével	frt 452270 75
eszámitoltatott június hóban	frt 96343 92
összesen	frt 548614 67
visszafizetések június hóban	frt 156082 72
a tárcza állása június végével	frt 392531 95

b) hitelegyleti váltók

a tárcza állása május végével	frt 8648 —
változatlanul június végével	frt —

V. Előlegezek

a) értékpapírokra

állása május végével	frt 14759 50
kiadott előlegek június hóban	frt 2451 —
összesen	frt 17210 50
visszafizetett előlegek június hóban	frt 1851 —
állása június végével	frt 15359 50

b) zálogokra

állása május végével	frt 9122 50
visszafizetett kölcsönök június hóban	frt 690 —
állása június végével	frt 8432 50

c) ingatlanokra

állása május végével	frt 19210 63
kiadott június hóban	frt 93 93
összesen	frt 19304 61
visszafizetett június hóban	frt 19 75
állása június végével	frt 19284 86

VI. Pénz-forgalom

kézpénzgyenleg május végével	frt 6743 09
bevételek június hóban	frt 353155 34
összesen	frt 359898 43
kiadott június hóban	frt 267926 20
egyenleg június végével	frt 91972 23

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

NYILTTÉR. *)

Köszönetnyilvánítás.

Kedves köteleességünknek ismerjük, Dr. Tolveth Rezső urnak, tisztelt egyleti orvosunknak, ki lakhelyváltoztatás miatt leköszönt állásáról, harmadfél éven kifejtett lelküismeretes és sikerdús működéséért s egyetünk tagjai, kiknek határtalan bizalmát bírta, irányítási szíves előzettségéért, őszinte köszönetünket s távozása felett, mely sajnálatunkat nyilvánosan kifejezni.

Nagy-Becskereken, 1882. július hó 3-án.

A nagy-becskereki keresked. ifjúság betegsegélyző egyletének elnöksége.

*) Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelőséget a szerk.

Csősztetek, 1882. július 10-én.

A zombolyi uradalom tisztartója Bezuk Lajos úr f. hó 8-án Pancsovára ment, hogy az ott megtartandó országos vásáron ökröket vásároljon. A vásárlás annyira sikerült, hogy d. e. 9 órákor azt befejezte. — Szükségletét, 52 darab jármos ökröt beszerézve, várta az eladótól az ártí marhaleveleket, a melyekkel a vett ökröket rendeltetési helyükre akarta hajtatni.

Feltűnt neki az, hogy még az sem hozta el a marhájárlatot, a kitől legelőször korán reggel vásárolt. Elment tehát az eladókat felkeresni, hogy az átiratást sürgesse. Legnagyobb meglepetésére azonban, — az eladók azon hirrel jöttek vissza, hogy a marhaleveleket nem akarják ártíni az nap, t. i. 8-án, hanem 9-én. Ezen hirnek, mely előtte lehetetlennek tetszett, nem akart hitelt adni s személyesen elment a dolog után nézni s alkalma volt meggyőződni, hogy az eladók igazat mondtak.

Mindenki tudja, hogy vásárolt takarmányon mibe kerül 52 drb ökörnek az elváltása városban, épen azért nevezett tisztartó úr nem nyugodott meg avval, a mit a vásárlás mondak neki, és bement a városba annak kapitányához, hogy ott kérdést tegyen ez ügyben és meggyőződjék, lehet-e ez országban oly helység, hol a marhavásár napján, a midőn legtöbb adas-vevés történik, ne irjanak át marhalevelet? A mit egy gazda sem hitt volna, — mert hisszük, hogy máshol ilyen nem történik, — arról a tisztartó úr meggyőződött, mert a tisztelt kapitánynak sem volt más szava, mint az: „hogy ma nincs átirás, — majd holnap!“ — De hogy miért csak holnap? erre igen sokan vagyunk kíváncsiak megtudni az okot, mert az ily eljárást nagyon sérelmesnek találjuk az egész

gazdaközönségre, mert eddig azt hittük (ez az első eset, hogy családunk és azért szolalunk fel), hogy ha egyszer a vásár megnyitott, akkor az illető helység hatóságának kötelessége arról is gondoskodni, hogy a rendes és törvényes uton lefolyt adasvevéseket hitelesítse, ezen esetben az ökrök járlatait ártírja, de az átiratást ne halassa egyik napról a másikra az eladó és a vevő kárára, okozván hiába való költséget és az aratási időben mulasztást.

Sok ide-oda szaladgálás után sikerült végre Bezuk tisztartó urnak, tek. Augustin Miklós segédszoligabíró urnak szíveségéből, a vett ökröket este járlatok nélkül hazahajtani, de kénytelen volt, minden egyes eladótól egy bizonyos összeget visszatartani, míg az illetők a járlatokat át nem iratják, hogy úgy azután utánvétellel elküldhessék.

Hogy ezen szokás vagy intézkedés, nem is tudjuk minek nevezni, nem helyes, azt úgy hisszük, mindenki beláthatja, mert ok nélkül valakinek költséget és idővesztést okozni, nem tarthat senki méltányosnak, mert azt hiszem, hogy Pancsován is épen úgy irhatnak a járlatokat szombati napon is, mint pl. Kolozsváron vagy Debreczenben irják.

Ezen eljárás jár-e hivatalos mulasztással vagy nem, azt kutatni nem akarjuk, hanem bizalomteljesen ajánljuk ezen sorokat tekint, Tallian Bela alispán*) urunk figyelmébe, kinek igazságos és szigorú ítélletében és eljárásában teljesen megbizunk.

Többek nevében:
Sierbán János.

*) Sajnáljuk, hogy erőyes alispánunknak működési köre ide ki nem terjeszkehetik. Szerk.

H I R D E T É S E K.

5757. sz. k. i. 1882. (173—24)

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Becskerek város képviselőtestületének határozata folytán a városi tanácsnál lemondás következtében megüresült alorvosi, aljegyzői és számviteli állomások betöltése végett ezennel pályázat hirdettetik.

A városi alorvos egyúttal halottkém lévén, a halottvizsgálati díjakon felül o. é. 300 frtnyi évi fizetést húz.

A városi aljegyzői állomás évi 800 frt és a számviteli állomás évi 600 frtnyi fizetéssel van egybekötve.

Felhivatnak ennelfogva mindazok, a kik a fenti állomások valamelyikére pályázni óhajtanak, miszerint eddigi alkalmaztatásuk és képességüket kellőképp igazoló bizonyítványokkal szabályszerűen felszerelt kérvényeiket f. évi július 22-ig az e városi tanácsnál nyújtsák be. Kelt N.-Becskereken, 1882. évi július 10-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

930. szhoz k. 1882. (170—22)

Hirdetmény.

A folyó évi július hó 2-ára kiírt lézár földi körjegyzői választás, hivatalból közbejött akadályok miatt, f. évi július hó 15-ére elhalasztatott.

Miről a pályázni kívánók ezennel értesítettek. Kelt N.-Becskereken, 1882. évi július hó 3-án.

Bakalovich Ágoston,
szolgabíró.

3694. szám. 1882. (161—33)

Hirdetmény.

A nagy-becskereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy Popovits Axent részére, Mijatov Jova elleni 76 ft. 4 kr. tőke és járuléka; valamint jelenlegi 7 ft. 65 krban megállapított, és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés az ezen kir. e. f. íszék területén fekvő, Bega-Szent-György községi 235. sz. tjkben felvett, 189. oszeirási számú baz és bettelekből álló ingatlanra néve ezennel elrendeltetik.

A megállapított kiáltási ár a becscr, vagyis 552 ft. Az árverés megtartására határidőül 1882. évi július hó 26-ik napjának, délelőtti 10 órája, Bega-Szt.-György községében határozatik.

Árverezni kívánók, végrehajthatók kivételével, tartoznak az ingatlan 552 ft. becscrának 5%, vagy is 27 ft. 60 krt kézpénzben, vagy a kormány által ovadekkesnek nyilvánított papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első az árverés után azonnal, a másik az árveréstől számított 15 nap alatt 6% kamattal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt előírt alkvi hatóságnál és Bega-Szt.-György község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1882. évi május 13-án tartott ülésében.

Tarló legeltetés.

Rohonczy Gedeon úr török-becsei nagybirtokosnak török-becsei aranyhegy, járnja és szent-királyi gazdasága részéről ez évi tarló szabaduláskor 250 katastralis hold árpa- és 500 katastralis hold lencsetarló, sertvés és birka legeltetésére haszonbérbe kiadatik.

A haszonbérlet iránt felvilágosítást az uradalmi tisztartóság ad Török-Becsen.

Kropf Sándor,
uradalmi tisztartó.

(168—32)

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött Deszk község szülésznoi állomásának választás utján leendő betöltésére ezennel pályázat nyitattik s választási határidőül 1882. évi július hó 14-ik napjának d. e. 9 órájára Deszk községében határozatik.

Ezen állomással évi 60 frt kézpénzfizetés és a községi képviselő testület által meghatározott díjak élvezése vannak összekötve.

Felhivatnak tehát a pályázni óhajtó szülésznök, hogy törvényesen felszerelt folyamodványait a választási napot megelőzőleg előírt szolgabíroságnál benyújtsák, mert azután benyújtott kérvények tekintetbe vehetők nem lesznek.

Török-Kanizsán, 1882. évi június hó 12-én.

Issekutz,
szolgabíró.

(165—33)

Hirdetmény.

Török-Kanizsa községében a közbirtokosság tulajdonát képező nagy vendéglő, italmérés, rév és vásárjog folyó évi november hó 1-etől kezdve, 6 egymás után következő évre f. évi augusztus hó 15-én Török-Kanizsán a közbirtokossági irodában megtartandó árverésen haszonbérbe fog adatni.

A bérleti feltételek alulírottánál megtekinthetők. Az árverésen csak azok vehetnek részt, kik eziránti készségeket 500 frt bántópenz bemelékése mellett f. évi augusztus hó 1-ig alulírottánál bejelentik. Kelt Török-Kanizsán 1882. június 23-án.

Tallian Jenő,
közbirtokossági meghatalmazott.

Arany- és ezüst-árak végkieladás.

Üzletem végképeni felfüggesztése tekintetéből szándékozom jól berendezett raktáromon lévő

arany- és ezüst-árú és drágaságokat igen leszállított árak mellett eladni.

Minekután ily olcsó árú megvételéhez nem olyan könnyen adhatja magát elő ismét alkalom, bátorodom a t. közönséget tömeges látogatásért megközni. N.-Becskerek, 1882. június hóban.

Alázattal

Mesznik R. özvegye.

(151—64)

2758. szám.

Árverési hirdetmény.

Torontálmezei tekintetes alispáni hivatalnak ez évi április hó 25-én 8653. szám alatt kelt rendelete szerint a nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszterium ez évi márczius hó 15-én 14224. szám alatt magas leiratával a volt nagy-kikindai kerület tulajdonát képező Frányován fekvő és a frányovai község 690. telekjegyzőkönyvi számban 3. sorszám 1330. részletszám alatt előforduló nagy magtárnak és az ahhoz tartozó 200 □-önlvi belsőségek elarvereztetését elrendelve, ennek eszközésére az árverés ez évi augusztus hó 20-ik napjának, délelőtti 10 órájára a frányovai községében ezennel kitézik.

Mi azon hozzáadással tétetik közhírré, hogy az árverési feltételek e szolgabíroságnál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Török-Becsen, 1882. június hó 12-én.

Tabakovits János,
szolgabíró.

(172—14)

Nyilvános kereskedelmi tanintézet Temesvárott.

Ez intézet 3 évi tanfolyamból áll és a németországi kereskedelmi akademiák és magasabb kereskedelmi iskolák mintájára van berendezve. A tanulmányait végzettek az egyévi önkénytesi szolgálatra jogosultak. — Tannyelv német és magyar. E tanintézetet összeköttetésben áll egy jó berendezett 4-osztályú polgáriskola mint előkészítő iskola.

A tanév kezdődik szeptember 1-én. Értesítést és közelebbi tudnivalókat nyújt **Wiesner Ferencz,** igazgató.

(171—31)

KADELSBURGER L.

első nagy-becskereki váltó- és bizományi üzlete

ezennel tisztelettel tudomására hozza a t. cz. közönségnek, miszerint a legelső és legnagyobb pénzüzetekkel összeköttetésbe lépett, és ennek folytán azon kellemes helyzetbe jutott, **kölcsönöket házakra 6³/₄% kamat és tőketörlesztés, nemkülönbön olyanokat földekre még olcsóbb kamattal mellett** közvetíteni és a leggyorsabban keresztülvetni. — A közvetítési díj a legolcsóbban számitatik és felvilágosítások minden időben készségesen adnak.

Nagy-Becskereken, 1882. ápril 7-én.

(90—14)